

Magnolii albe să-mi ofere

Ioan Grigoraș & Liliana Trif

- Îl tot aștept pe martie, să vină
Și să te-aducă pe meleagul meu
Că după primăvară îmi suspină
Condeiful nins, mă știe Dumnezeu

Că m-am zbatut printre zăpezi înalte
Să poposesc o clipă-n burgul tău,
Dar am ajuns târziu, pe înserate,
Ningea obraznic, drumul era greu,

Iar tu plecată-n calde emisfere.
Acum aștept o primăvară nouă,
Magnolii albe zilnic să-mi ofere
Și visele să mi le-mbrace-n rouă.

- A fost o iarnă grea, cu ger năpraznic,
Nămetii pân' la cer s-au ridicat,
Lângă ferestre viscolul e paznic,
De-atâtea luni și încă n-a plecat,

Dar martie-i aproape, Dragobete
Sărută orizontul peste munți,
Iar gurile ni se albesc de sete,
Mi-e dor din sărutări să facem punți,

Să ne rugăm, iubite, pentru seara
Când s-or deschide mugurii în rai,
Magnoliile numai primăvara
Trăiesc iubiri ce nu le bănuiai.

Ioan Grigoraș & Liliana Trif